

Trgovci in potujoče občinstvo morajo se v železničnem in poštne prometu ravnati po določenem času in vsaka zamuda prinaša redno zgubo na denarji in času.

V Ljubljani je gledé dobrih ur kaj slabo in tej neprilichnosti treba nujne odpomoči, kajti niti dve izmed mnogih ur ne kažeta jednacega časa.

Ne maram naštevati daljnih nedostatnosti in neugodnosti, ki bi utegnile izhajati iz nepravilne mere časa, opomnim le, da se je s poldanskim zvonjenjem vpeljala točnost poldnevnega časa prej ko še ni bil v navadi pragerski čas. V novejšem času skušalo je mnogo mest, kjer sta se mestno življenje in trgovina bolj živahno razvila, pomanjkljivosti čisto natančne točnosti prometnega časa s tem odpomoči, da naznanjajo poldnevni čas s topnim strelom.

S tem ne nameravam predlagati, da bi se to z nekoliko sto goldinarjev napravilo tudi v Ljubljani, marveč bilo bi z ozirom na potrebo natančne točnosti prometnega časa zadostno, naj bi se tudi v mestu naznanjal poldnevni čas s znamenjem, kakor na južni železnici. S tem bi bilo mogoče uro na kadem osrednjem kraji mesta, na pr. na frančiškanskem ali magistratnem stolpu, vsaki dan uravnati in bi se odpomoglo čuteči potrebščini, katero napravo bi meščanstvo gotovo hvaležno odobravalo.

Rečena naprava bi se dala uvesti z malimi stroški, tedaj predlagam: zbornica naj se obrne o tej zadevi do slavnega mestnega magistrata in naj ga poprosi, da bi, v porazumljenji z zbornico, v odpravo navedenih nedostatnosti potrebno ukrenil.

Gospod zbor. svetnik Mihael Pakič podpira predlog, ki se je potem vzprejel.

Slovenska Matica

70. odborova seja „Matice Slovenske“

dné 24. oktobra.

Navzočih 14 odbornikov; predseduje g. J. Marn.

Gosp. prvosednik naznani, da sta pregledala in potrdila zapisnik o 69. odborovi seji gg. Kržič in Wiesthaler.

Matica je čestitala svojemu pokrovitelju, biskupu J. J. Strossmajerju, k praznovanju petindvajsetletnice njegovega biskupovanja dné 8. septembra.

Ko sta redna člana srbskega učenega društva v Belem Gradu, gg. J. Maletič in M. Ban, praznovala 8./20. septembra petdesetletnico svojega literarnega delovanja, spominjala se ju je Matica v brzjavni čestitki.

Gosp. ravnatelju A. Senekoviču, bivšemu ljubljanskemu odborniku in zastopniku Matice v upravnem odboru „Narodnega Doma“, sklène odbor poslati zahvalno pismo za marljivo delovanje na korist Matici in prositi ga, da tudi v prihodnje kot unanji odbornik pospešuje njene namene.

Nekteri rokopiši se izročé v presojo, druge sklène odbor pisateljem vrniti, zopet druge, pričete in ne skončane, pospeševati.

Odbor se izreče za to, da nadaljuje Matica s prihodnjim letom izdavanje leposlovnega gradiva, ter izvoli odsek, ki naj se o celem načrtu dogovori in mu v jedni prihodnjih sej o tem poroča.

Ker se je oglasil kupec za društveno hišo na Bregu št. 8., sklène odbor po nasvetu gospodarskega odseka, naj bi Matica hišo prodala, in se zjedini o pogojih, pod katerimi se sme prodaja izvršiti.

Tajnik poroča o udih in knjigah. Od zadnje seje je

narastlo število letošnjih plačnikov iz 586 na 958. Društvu je v omenjeni dobi na novo pristopilo 65 letnih udov. Od nekterih poverjenikov manjkajo še poročila. Knjižnica je narastla za 64 knjig in zvezkov, in sicer za 26 po darilih, za 38 po zamenji. Darovalcem izrekla se je primerna zahvala.

Karavelovove slavnosti 13. junija na Dunaji odme nila se je Matica udeležiti po posebnem zastopniku.

Nekdanji odbor za oskrbovanje Tomšičeve ustanove naznanja Matici, da se popolnoma strinja z njenimi predlogi gledé spojitve Tomšič-Jurčičeve ustanove. Istotako izreka pooblaščenec odbora za oskrbovanje Jurčičeve ustanove, da se v bistvu sklada z matičinimi nasveti ter da upa vso zadevo konečno urediti najpozneje do novega leta.

Mestu g. Bogdana Trnovca, kateremu je odbor poslal svoje dni zahvalno pismo, prevzame poverjeništvu za Sežanski okraj po njem nasvetovani g. Janez Leban, c. kr. vodja zemljiških knjig. Odbor vzame z odobravanjem na znanje, da se je g. c. kr. notar Veršec ponudil Matici poverjenikom za Sevnški okraj in pridobil društvu več novih udov. Gosp. profesor Kunstek je vstregel odborovi prošnji in ostane še za naprej matičin poverjenik za Ptujski okraj. Odbor sklène gosp. Gruntarja, c. k. notarja v Gorenjem Logatci, prositi, naj blagovoli poverjeništvu še obdržati.

Gosp. Ivan Lapajne, vodja meščanske šole v Krškem, naznanja odboru, da je zadovoljen z vsakim številom chlichejev iz Schoedlerjevih knjig, da jih porabi pri prestavi Pokornyjevega prirodo pisa za meščanske šole.

Matica je poslala mestnemu magistratu vsled poziva običajni izkaz o društvenem delovanji in premoženji za 1884. leto ter priložila zahtevano število tiskanih eksemplarov računskega poročila. Došlo jej je tudi naznanilo c. kr. vlade, da ima od sedaj za naprej vsako društvo poročati o svojem delovanji in gospodarstvu do 15. februarja dotičnega leta za pretečeno leto; pozivu je priložen obrazec, po katerem naj se to zgodi. Nadalje mora prositi vsako društvo, ako hoče prirejati zabavne večere, besede, koncerte itd. proti vstopnini in tudi za neude, v ta namen vladinega dovoljenja.

Hrvatsko akademično društvo „Zvonimir“ se zahvaljuje za darovane mu knjige. — Uredništvu „Priručnoga Rječnika“ v Osieku, ki pošilja Matici prve tri zvezke svojega dela in prosi, naj mu daruje po jeden iztis svojih dosedaj izišlih publikacij, sklène odbor darovati knjige, ktere bi bile v ta namen primerne. Gledé zelenih sodelovalcev izmed Slovenstva mu nasvetuje v Hrvatskeji bivajoče, literarno delavne slovenske profesorje. Ako ti vstrežejo njegovej prošnji in rabijo pri sodelovanji še kacih sredstev, ktere ima Matica na razpolaganje, jim Matica rada vstreže. — Prošnja ravnateljstva bolgarske národne knjižnice v Sredci za podaritev primernih društvenih knjig se vsliši.

Knjigotržec M. Coppag v Gorici želi stopiti z Matico v književno zvezo, toda naznanijo se mu pogoji, pod kterimi se more to zgoditi na podlagi sklepa odboro ve 66. seje.

Nekterim poverjenikom poslala so se opominjevalna pisma.

Odbor poprosi svojega prvosednika g. dr. Poklukarja, da konečno dožene Koekejevo zadevo.

Prošnja „Matice Slovenske“ na deželni zbor zaradi podpore gledé izdanja šolskih knjig se konečno odobri in odbornik pooblasti, da jo s potrebnimi prilogi pravčasno predloži in v zboru podpira.

Z ozirom na to, da želé nekteri pisatelji posebnih odtiskov svojih sestavkov, opozarja odbor tiskarno na to, da sme izvrševati taka naročila le z odborovim dovo-

ljenjem in da se jim oni smejo izročevati še le potem, ko so društvene knjige že dotiskane in razposlane.

Odbor izreče se za to, da se Matica obrne do mestnega odbora ljubljanskega zaradi prenesenja Kopitarjevih kostij z Dunaja iz St. Markovega pokopališča, katero se sedaj razkopava in se bo kmalu razkopalo, v domačo zemljo. Isto storili so tudi drugi narodje slovanski s svojimi imenitnimi možmi, ki so tam počivali. Voli se v ta namen posebni odsek, ki naj o tej stvari poizveduje ter odboru poroča.

Matici Slovenski so na novo pristopili od 10. junija sledeči gospodje kot udje:

Bergant Lovro, župnik v Gorenjem Logatci;
 Bizjak Vinko, župnik v Laporji;
 Bizjan Ivan, c. k. kaznilniški kurat v Begunjah;
 Bralno društvo v Šempasu pri Gorici;
 Bratina Anton, veleposestnik na Ustiji;
 Brezovšek Dav., župnik pri sv. Martinu na Pohorji;
 Čitalnica v Ormoži;
 Čotar Josip, učitelj v Zgoniku;
 Dolenc Karol, župan in posestnik v Vipavi;
 dr. Fraidl Josip, c. k. sodn. pristav na Vrhniki;
 Gerdadolnik Franc, posestnik v Dolenjem Logatci;
 de Gleria Anton, trgovec v Dolenjem Logatci;
 Goljmajer Josip, kaplan na Bohinjskej Bistrici;
 Gostiša Mihael, posestnik v Gorenjem Logatci;
 Illowsky Albin, kaplan v Vipavi;
 dr. Jelenc Josip, odgojitelj na Dunaji;
 Juri Benedikt, župnik v Poličanah;
 Kernc Ivan, vodja ljudske šole v Gorenjem Logatci;
 Klobovs Ivan, kaplan v Štanjelu;
 gospa Kogoj Marija, posestnica v Gorenjem Logatci;
 Korman Franc, župnik v Mežici;
 Košar Jakob, župnik na Zgornji Polskavi;
 Koželj Anton, duh. oskrbnik v Skopem;
 Krajnc Vekoslav, bel. koncipijent v Ormoži;
 Kralj Ignacij, bogoslovec v Gorici;
 Kralj Josip, župnik pri D. M. v Puščavi;
 Kramer Andrej, c. k. okr. tajnik v Gor. Logatci;
 Kunstič Ivan, učitelj v Sevnici;
 Lavrenčič Matej, posestnik in deželni poslanec na Vrhopolji;
 Lednik Anton, kaplan v Žavci;
 Lenček Franc, veleposestnik itd. na Blanci;
 Levec Anton, c. kr. sodn. pristav v Sevnici;
 gospa Mayer Karolina, posestnica itd. v Vipavi;
 Mavrič Ivan, župnik na Ustiji;
 Mesar Ivan, župnik in duhovni svetovalec na Bohinjskej Bistrici;
 Mlakar Ivan, kaplan v Pazinu;
 Novak Josip, župnik v Povirji;
 Petan Franc, župnik pri sv. Venclji;
 Petrič Martin, posestnik v Dolenjem Logatci;
 Prešern Ivan, kaplan v Sevnici;
 Razboršek Josip, dekan na Bledu;
 Rozman Robert, redovnik v Varaždinu;
 Rudolf Ivan, učitelj na Vrabčah;
 Rybař Otokar, pravnik na Dunaji;
 Sedej Andrej, strojevodja v Seegrabnu pri Ljubnem;
 Silvester Franc, trgovec v Vipavi;
 Skubin Anton, c. k. vadniški učitelj v Gorici;
 Smolé Josip, posestnik v Dolenjem Logatci;
 Soršak Ignacij, posestnikov sin v Kropi;
 Stajer Franc, c. kr. notar v Metliki;
 Starkl Mijo, c. k. kancelist v Sevnici;
 Širca Josip, trgovec v Žavci;
 Škerjanc Rok, nadučitelj v Makolah;
 dr. Šmidinger Karol, c. k. notar v Kameniku;
 Šola v Metliki;
 Štubelj Leopold, bogoslovec v Gorici;

Šufraj Daniel, c. k. okr. sodnik v Velikih Lašičah;
 Teran Ivan, duhovnik v Štorjih;
 Vezjak J., učitelj v Slatini;
 Volkar Andrej, c. k. okrajni komisar v Karlinu na Českem;

Vrunkar Radoslav, učitelj v Makolah;
 Zajec Franc, c. kr. gozdar v Gorenjem Logatci;
 Zarnik Josip v Vipavi;
 dr. Zbašnik Fr., c. kr. vladni koncipist v Ljubljani;
 Žigon Franc, bogoslovec v Gorici, — vsi kot letni plačniki.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

12.

Potovanje skozi nubijsko puščavo.

(Konec.)

Nenadoma zagledamo vrsto jezdecev na horizontu; vstrašili smo se nekoliko, češ, da so roparji. Prigotovili smo se nemudoma na odpor, kamele smo izročili služabnikom, mi in naši vodniki pa smo se spustili brzo proti došlecem. Kmalu smo se prepričali, da ne bode nevarnega posla z neprijateljem. Karavana je bila paševе žene iz Hartuma, peljala je svojega sina v Kairo. Gospá je sedela vsa zagrnjena na kameli in je nismo mogli videti. Malo smo se pomenili z njenim sinom in s častniki, ki so ga spremljevali, potem smo šli vsak svoj pot.

Do Abu Hameda ob Nilu, kamor smo bili namenjeni, imeli smo še 13—14 karavanskih ur. Prejasno nam je bilo, da nikakor ne kaže dalje hoditi, če nočemo priti v nesrečo in škodo. Posvetovali smo se z vodniki, kaj bi bilo učiniti. Ukrenili smo, da vodo, razen nekaj malega za svoje največje potrebe, prepustimo Nubijcem, da se napijejo, potem naj gredo s par vodniki naprej, in hodijo celo noč, da poprej dospejo v Abu Hamed in drugi dan nam pošljejo hladne vode na spočiti kameli. Slastno so padli ljudje po gnojnici in jo posrebali; na to smo se ločili. Tudi mi smo šli naprej do polnoči, naposled smo obstali in popadali po pesku. Ker je bila hladna noč, pospali smo kmalu. Ali begale so nas grozne sanje. Sanjalo se nam je o domačih planinskih dolinah z bistrimi studenci. Ko smo se prebudili, oj groze, suha usta, a studencev nikjer. Radi bi bili pili vodo v mehovich, pa ni šlo, te vode ni bilo moči doli spraviti, kar ustavila se nam je; če smo samo pogledali mehove, uže se nam je jelo vzdigovati.

Napočil je 21. februarij. Sami sebi smo se smilili, ko smo morali piti na tej gnojnici skuhan kavo. Ob solnčnem vshodu smo odrinili naprej. Došli smo troje naših kamel od poprejšnjega dne, ki so ponoči onemogle in pocepale. Tudi danes je bila vročina neznanska, kakor poprejšnji dan, in mi smo jo še huje čutili. Žeja nas je klala grozovito, nekaterim je slabo prišlo, tudi mene so obhajale slabosti. Ali ko je sila prikipela do vrha, opazil je šejk Hussein na daljnem horizontu peščne planjave črno piko, in bistro njegovo oko je koj spoznalo, da je to kamela. Ali smo bili veseli! Začutili smo z novega čilo moč v sebi, in hiteli smo, kar se je dalo, svojim rešiteljem naproti. Hussein je uganil. Eden naših ljudi je prinesel dovolj vode na novi kameli. Poskakali smo na tla, mehove odrezali in pili smo potem na vse pretege, ne gledé na to, da bi nam utegnili škodovati. Da-si je bila voda nilska mlačna in kalna, vendar se je nam prilegla na vso moč, vse žive dni se nisem napil tako dobro, kot ta pot.